

sin Bekymring over, at de, som han kaldte det, løse Elementer, der flytte fra Kommune til Kommune, ikke kunde opnaa Valgret, uden at de bleve i Kommunen i 2 Aar, idet det ærede Medlem mente, at de jo have særlig Interesse i den Kommunes Anliggender, hvori de opholde sig, thi de have Interesse baade i Skolevæsen, Fattigvæsen og Alderdomsforsørgelse. Jeg vil dog henstille, om det er rigtigt at indrømme en saadan Ret for Vælgere, der stemme ved Valgene til Kommuneraadene, i fuld Bevidsthed om, at de rejse hurtigst fra Kommunen og ikke have Spor af Risiko for, hvad der sker, idet de ikke skulle betale en Øre af de forhøjede Bevillinger, som de erklære sig villige til at stemme for ved at vælge de Repræsentanter, der ere tilbøjelige til at gaa højere og højere op med Hensyn til de kommunale Udgifter. Jeg mener, at det er ganske naturligt, at de Vælgere, som ikke have saa megen Interesse for en Kommune, at de bryde sig om at opholde sig i Kommunen mere end 2 Aar, bør heller ikke have Stemmeret til den Kommune, hvortil de staa i et saa løst Forhold.

Og naar det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) i Gaar gentog sin Paastand om, at det, vi her staa i Begreb med at gøre fra Flertallets Side, er at etablere et nyt 1866, forbavser det mig, at det ærede Medlem virkelig gider gentage denne Paastand, thi selv om denne Paastand gentages af det ærede Medlem med en gejstlig Patos, som ligger for det ærede Medlem, bliver dens Rigtighed ikke derved stærkere og sikrere. Thi det ved jo dog ethvert Menneske her i Landet, der har mindste Begreb om, hvad der skete i 1866, at det, der den Gang skete, var et stort Tilbageslag for den almindelige Valgret i Retning af at fremme den privilegerede Valgret, medens det, der her staa, er et stort og mægtigt Fremskridt for den almindelige Valgret i Forhold til det, vi nu have. Den almindelige Valgret har ikke gjort saa stort og mægtigt et Fremskridt, siden vi fik Grundloven af 1849, som den vil gøre ved Vedtagelsen af det Hovedforslag, her foreligger. Derfor anbefaler jeg mine Meningsfæller alle som een at stemme mod ethvert af de stillede Ændringsforslag.

W. Neergaard: Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de af det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) stillede Ændringsforslag. Min Stilling i øvrigt til Forslaget vil være tilstræk-

keligt bekendt fra mine Udtalelser ved første Behandling. Af de af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag vil jeg kun omtale Nr. 1 og Nr. 10, mellem hvilke der efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fremsatte dem, er en indbyrdes Forbindelse. Jeg skal da sige om Ændringsforslag Nr. 1, at jeg erkender, om ikke i saa høj Grad som det ærede Medlem fra Thisted, at dette er en Forbedring, og jeg kan stemme for det, men ganske vist ikke, hvis Forudsætningen er, at man derved binder sig til at stemme for Nr. 10, som er af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke under nogen Omstændighed vil bytte den Bestemmelse, der nu foreligger i Loven, med den Bestemmelse, der foreslaas i dette Ændringsforslag.

Chr. Reventlow: Det er en Selvefølge, at jeg nærer nogen Sympati for de af det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) stillede Ændringsforslag, idet de gaa ud paa at søge at lægge Grundlaget for en Løsning noget i Retning af den, jeg for et Aar siden her i Tinget gjorde mig til Talsmand for. Jeg kan kun beklage, at et saadant Forslag ikke forlængst er fremkommet fra det ærede Medlem eller hans Partis Side i det andet Ting. Forholdet med hele denne Sag er jo det, at da Forhandlingerne endte i Fjor, stode vi overfor dette, at der fra Regeringen var fremsat et Tilbud om at bevare den privilegerede Valgret, og at de frikonservative dertil havde svaret: Vi tage imod det, naar vi principielt kunne faa en Aldersklassedeling ved de kommunale Valg, subsidiært nogle Bestemmelser vedrørende Skatteprocenten. Der laa da, som Situationen saaledes fremtraadte, en naturlig Opgave enten for Regeringen og dens Parti til at sige: Ja, I skulle faa en Aldersklassedeling, som kan gennemføres, mod, at al privilegeret Valgret stryges i dette Forslag. Det havde været klog Politik fra den Side. Eller de frikonservative kunde have sagt: Vi stryge den privilegerede Valgret, naar vi faa en Aldersklassedeling. Det vilde have været stor Politik fra deres Side.

Ingen af Delene skete. Men for det Højre, der vilde øve Indflydelse paa Valgretsforlagets Skæbne, maatte det have været let at se, hvorledes Forliget til Slut vilde blive formet, det havde været nemt at trække Linien fra de frikonservatives Fordring og Regeringens Tilbud til det Punkt, da Valgretsforliget afsluttedes med Bibeholdelse af den privilegerede Valgret